

FOTO: MICHEL VELDERMAN

Paulien Hogenkamp: "Je kunt politiek Den Haag wel de schuld van al jouw problemen geven, maar daar kom je persoonlijk weinig verder mee."

'Hulp vragen geen taboe meer'

Door Aart van Cooten

Agrarisch coach Paulien Hogenkamp (50) is er volstrekt duidelijk over. Als een lokale LTO-bestuurder haar belt om eens langs te gaan bij een van zijn leden, omdat 'die er helemaal doorheen zit' dan weigert ze dat. "Vrijwel elke week krijg ik wel zo'n telefoontje van een goedwillende bestuurder, betrokken buurman of liefdevolle schoonmoeder. Of ik contact kan opnemen, maar daarbij mag ik niet zeggen wie mij heeft ingelicht. Vast goed bedoeld, maar ik rijd natuurlijk niet ongevraagd bij zo'n boer het erf op. Hij ziet me al aankomen. Wie ben jij? Wie heeft jou gebeld? De hulpvraag moet komen van degene die met mentale problemen kampt. Zelf voor hulp openstaan, dat is de eerste en belangrijkste stap van een begeleidingstraject. Alleen dan is er kans op persoonlijke ontwikkeling."

'Ik help om de wirwar aan gedachtes bij mijn gesprekspartner te ontrafelen.'

Betrokkenheid van mensen in de directe omgeving is natuurlijk hartstikke goed, zegt Hogenkamp. "Als ik zo'n vraag krijg, stel ik direct een tegenvraag: waarom neem je zelf geen contact op? Ik snap dat dat moeilijk is, maar als je die stap durft te zetten, geef je de persoon

waarvan je denkt dat hij in de problemen zit erkenning en herkenning. Hij wordt gezien, zijn probleem mag er zijn, er wordt naar hem geluisterd. Als degene vervolgens met mij contact opneemt, is dat natuurlijk prima. Dan sta ik klaar."

Hogenkamp is opgegroeid op een gemengd bedrijf in Twente, werkte tien jaar lang voor haar broer op de ouderlijk boerderij en trad vervolgens in dienst bij veevoerb企业 ForFarmers. Inmiddels is zij tien jaar agrarisch coach. Bij haar bedrijf, Hogenkamp Agrarische Coaching, werken nu acht

Agrarisch coach krijgt steeds meer hulpvragen

Hogenkamp Agrarische Coaching breidt uit. Onlangs heeft het bedrijf zijn derde locatie geopend, bedoeld voor boeren uit het westen van het land. Eigenaar Paulien Hogenkamp, zelf nog volop actief als coach, constateert een toenemende hulpvraag. "Een boer durft sneller toe te geven dat het niet goed met hem gaat dan tien jaar geleden."

coaches, therapeuten en psychologen. Onlangs heeft zij de derde locatie geopend, in Hillegom (Z.-H.) voor agrarische hulpvragers in West- en Midden-Nederland. Zij is zelf nog steeds volop actief als coach. "Want dat is wat ik wil en waar ik de meeste voldoening uit krijg. Een hulpvrager die weer regie krijgt over zijn eigen leven, die keuzes durft te maken, daar doe ik het voor."

De vraag naar begeleiding onder boeren en boerinnen neemt onmiskenbaar toe. Het is te makkelijk om de oorzaak bij de overheid te leggen, zegt ze. "Stikstof, PAS-melders, banken die geen lening meer verstrekken, aanscherping van wetten, onduidelijkheid over subsidies, het geeft allemaal kopzorgen. Maar de belangrijkste reden van het groeiende aantal hulpvragers heeft een andere oorzaak. Men neemt makkelijker contact met ons op dan tien jaar geleden. In de agrarische sector is het steeds normaler om hulp van buiten te vragen. Het taboe is eraf."

Een coach of therapeut kan er niet voor zorgen dat een PAS-melder een vergunning krijgt. "Een individuele ondernemer moet dealen met de regels die er zijn. Ook als die regels onduidelijk zijn. Mensen kunnen ervan in de knoop raken, een kort lontje krijgen, zich terugtrekken uit de

buitenwereld. Als coach luister ik en vraag door; ik help om de wirwar aan gedachtes en gevoelens bij mijn gesprekspartner te ontrafelen. Niks is raar, alles mag er zijn. Je kunt politiek Den Haag wel de schuld van al jouw problemen geven, maar daar kom je persoonlijk weinig verder mee. Ons doel is om mensen de kracht te geven om hun eigen keuzes te maken. Zo krijgen ze weer controle over hun eigen leven."

Vrijwel wekelijks is er wel iemand die graag bij haar bedrijf wil werken als coach. "Ze hebben gehoord dat er problemen zijn in de landbouw, zeggen dat ze heel goed kunnen luisteren en thuis een paar kippen en een schaap hebben. Zo werkt dat dus niet. Een mensgerichte opleiding op hbo-niveau en stevige wortels in de agrarische sector zijn absolute randvoorwaarden voor ons. Vervolgens gaan deze sollicitanten vaak als zelfstandige aan de slag, krijgen vast een paar cliënten, maar haken vervolgens af. Als je niet van boerenkomaf bent, zul je nooit begrijpen hoe stevig de binding is tussen de boer, de plek waar hij werkt en zijn familie. Daarom krijgen wij ook veel doorverwijzingen uit de reguliere zorg. De meeste huisartsen snappen niet dat een boer zijn bedrijf niet zomaar verkoopt als hij financiële problemen heeft. Wij wel."